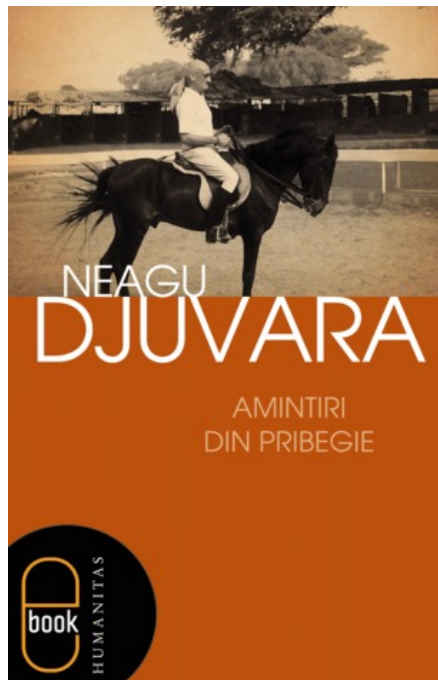

Amintiri din pribegie

Neagu Djuvara

Download now

Read Online ➞

Amintiri din pribegie

Neagu Djuvara

Amintiri din pribegie Neagu Djuvara

A book in Romanian.

"Amintiri din pribegie" este o carte pe care nici cel mai posmagit cititor nu o poate lasa din mana. Ajunge sa o deschida, si ramane captiv, hipnotizat de atatea peripetii, lumi si personaje. [...] Aceasta viata de om cum putine au fost nu explica totusi decat in mica masura interesul extraordinar al memoriilor lui Neagu Djuvara.

Esentialul este arta rafinata si voluptuoasa a povestitorului, capacitatea lui de a preface orice intr-o istorie nemaipomenita si memorabila. [...] Scriind intr-o admirabila romana, ca si inaintasul sau fost bey de Samos, fostul consilier (si „negru”, autor de discursuri) din Republica Niger devine, prin aceste „amintiri”, unul dintre cei mai importanti scriitori romani. De azi.”

(Mircea Iorgulescu)

"Povestea vie?ii lui Neagu Djuvara are verva s?lbatic? a unui peisaj luxuriant. Nu e suficient s? spui c? a trecut prin multe. A trecut prin tot. R?zboi ?i Universitate, aventur? ?i savantlâc, exil ?i repatriere, Europa ?i Africa, diploma?ie, filozofia istoriei, spionaj, jurnalistic?, Sorbona, Niamey ?i Bucure?ti, boierie ?i s?r?cie, profesorat, politic?, explozie creatoare dup? vârsta de 80 de ani, anonim ?i glorie, ac?iune, contemplativitate, radicalitate, cordialitate, hazard. Recunoa?te singur c? a fost mereu înso?it, în momentele decisive, de un „noroc” salutar. A prins ultimul tren spre Helsinki dup? marea revolu?ie ruseasc? din octombrie ?i a fost trimis la Stockholm pe 23 august 1944, anume, parc?, pentru a supravie?ui t?v?lugului bol?evic. La 94 de ani are înc? mari proiecte, sper? s?-?i afle sfâr?itul pe un vapor, e ubicuu, tonic, ?armant, distins, f?r? fasoane, bucuros de glum? ?i de tacla. De câte ori îl v?d, m? contaminez de buna lui dispozi?ie, savurez bunele lui maniere ?i admir curajul opiniilor sale, adeseori în afara conven?iilor curente." (Andrei PLE?U)

Amintiri din pribegie Details

Date : Published 2005 by Humanitas (first published 2002)

ISBN : 9789735029210

Author : Neagu Djuvara

Format : Paperback 504 pages

Genre : European Literature, Romanian Literature, Nonfiction, Autobiography, Memoir, Biography, Literature, 21st Century

 [Download Amintiri din pribegie ...pdf](#)

 [Read Online Amintiri din pribegie ...pdf](#)

Download and Read Free Online Amintiri din pribegie Neagu Djuvara

From Reader Review Amintiri din pribegie for online ebook

DreamDjinn says

Ca sa intelegi pe cineva trebuie sa stii cum a trait si prin ce a trecut. Neagu Djuvara si-a insirat memoriile fara a ocoli episoadele mai jenante, din care a tras totusi invataturi, spunandu-si cu franchete parerea despre unul sau altul sau despre diverse intamplari, inclusiv despre cum i-au aparut Romania si romanii dupa 40 de ani de exil, si povestind mici fragmente de viata ale refugiatilor romani pe care i-a intalnit, refugiat el insusi, cu greutatile inerente si cu sperante din ce in ce mai slabite de realitate.

Nicoleta says

Africa, istorie, economie, geografie, perioada postcomunist?, boieri, pasiuni.
Multumesc, Manu.

Mircea Poeana says

Am terminat de citit Amintirile din pribegie.
Neagu Djuvara.
?i dac? îi spun DOMNUL, ?i dac? îi spun MAESTRUL tot e prea pu?in.
Doamne, ce mic ?i neînsemnat sunt!

Alex says

Cu toate ca Revolutia a venit pentru mine la 7 ani, de fiecare data cand citest biografia cuiva care a parasit, sau nu a trait in sistemul comunist, mi se pare "o poveste cu zane", iar apoi ma gandesc la copii mei care n-au trait aberatiile acelu sistem.

Neagu Djuvara nu e ori?icine. Este parte a istoriei Romaniei. Aristocrat, diplomat, erudit, a plecat in aproape ultima zi Romaniei non-comuniste, intr-un mod ce farmeca inca de la inceput. Face parte din conducerile mai multor organizatii ale rezistentei romanesti de peste hotare, consilier prezidential in Africa, student la 68 de ani, doctor, si profesor universitar la 72, cu o viata plina, dar nesatisfacuta.

Are un stil fermecator de a povesti, cum de altfel arata si inregistrările de pe diferite "site"-uri. Umil fata-i de viata personala impletind dificultatile vietii cu observatii legate de culturile africane, istoria romaniei si amestecul familiilor nobiliare europene. Emotiile, socul si frustrările revenirii in Romania post-comunista vor revela tristetea Romaniei.

Aceasta carte este extraordinara, o lectura obligatorie.

Andrei Stoian says

Nu îmi propusesem s? citesc cartea aceasta în 2018, dar din p?cate pe 25 ianuarie Neagu Djuvara a plecat dintre noi, a?a c? am decis c? m?car atât pot face în memoria sa.

Pot spune c? dup? ce am citit cartea m? simt ca ?i cum l-a? fi cunoscut pe autor dintotdeauna, de?i nu l-am întâlnit personal vreodat?.

Via?a lui Neagu Djuvara a fost foarte interesant?, cartea este scris? cu umor ?i ironie pe alocuri, dar este serioas? de fiecare dat? când trebuie.

De un singur lucru m? pot plânge, Neagu Djuvara afirm? la un moment dat în carte c? noi nu am fost vându?i la Ialta ?i c? acolo nu s-a vorbit de sfere de influen??. Eu nu sunt de acord cu asta ?i nu ?tiu de ce ar spune un asemenea lucru un istoric de renume ca el. Voi posta o imagine cât o mie de cuvinte care arat? cum s-a f?cut împ?r?irea Europei, înc? de dinainte de Ialta, printr-un acord secret între Churchill ?i Stalin:

Cred c? poza asta este mai gr?itoare decât ar putea fi orice argument a? aduce.

Revenind, la acest volum, mie unul mi s-au p?rut fascinante pasajele despre cultura ?i etniile din Niger ?i Nigeria, Neagu Djuvara, face dup? p?rerea mea ?i o mic? analiz? antropologic? a acestor popoare, explicând anumite obiceiuri care nou? ni se par ciudate, dar ?i modul în care africanii îi priveau pe europeni. Neagu Djuvara scrie ?i despre dificultatea dezvolt?rii la nivel general a ??rilor africane, printre altele din cauza numărului mare de etnii ?i limbi vorbite în acestea.

În această carte Neagu Djuvara prevede dispari?ia rasei albe, eveniment vizibil de altfel ?i îngrijor?tor ?i care din cauza politicii corecte, a globaliz?rii ?i a dezinteresului maselor este din ce în ce mai aproape.

Bineîn?eles cartea se axează pe memoriile sale, dar anumite observa?ii mi s-au p?rut foarte interesante a?a c? am vrut s? le amintesc.

Autorul scrie despre atâtea evenimente interesante din via?a sa încât îmi este greu s? aleg despre care dintre ele s? pomenesc. Neagu Djuvara a lucrat la Comitetul Român de Asisten?? al refugia?ilor, la Radio Europa Liber?, a fost consilier diplomatic în Niger ?i profesor universitar în Bucure?ti (fiind deja septuagenar). A c?l?torit prin atât de multe ??ri ?i a tr?it atât de multe, încât îmi este greu s? vorbesc despre acest volum. Capitolul meu preferat este "Ocul întoarcerii în ?ar?", care de altfel a fost cel mai scurt. Titlul este destul de sugestiv, Neagu Djuvara care a tr?it în România în perioada interbelic? ?i în timpul celui de-al Doilea R?zboi Mondial se întoarce dup? mai mult de 40 de ani în ?ara în care s-a n?scut pentru a descoperi o Românie schimbat?, distrus? de comuni?ti, în care frumosul este acoperit de mizerie ?i vulgaritate, Neagu Djuvara se lupt? cu dorin?a de a pleca din ?ar?, iar dup? cum ?tim cu to?ii se hot?r?te s? r?mân?.

Cea mai mare parte din capitol, autorul reu?e?te s? m? întristeze, s?-mi aminteasc? de tot ce nu-mi place la societatea noastră, s? m? descurajeze ?i s?-mi aduc? aminte de ce am momente în care îmi pare rău c? tr?iesc în această epoc?, dar reu?e?te totu?i s? încheie într-o not? pozitiv?, prin care mi-a redat speran?a.

Voi încheia recenzia cu câteva citate, fragmente care mi-au plăcut în mod deosebit din carte, unele amuzante, altele interesante sau emo?ionante:

"Înainte de război, când te aflai în străin?ate, credeai c? po?i vorbi române?te în public fără s? te în?eleag? nimeni. Odat?, în preajma războiului, fratele meu, care g?sea c? fran?uzoaicele sunt cam sub?iri din ?olduri, aflându-se la Paris pe Boulevard des Capucines cu prietenul Radu Ple?ia, vede în fa?a lor o tân?r? cu ?olduri largi, cum îi plăceau. Îi d? cu cotul lui Radu:

-Ia uite, m?! Cur ca la Bucure?ti!

Da' aia se întoarce r?stit? ?i-i trân?te:

-Cur are m?-ta!

Azi cu atât mai vârtos trebuie s? te fere?ti."

"Gata. Eram din nou burghezi. Atunci mi-am dat seama c? în societatea contemporan?: ai ma?in?, e?ti domn; n-ai ma?in?, e?ti proletar. (Eu acum nu mai am.)"

"Doresc, înainte de moarte, s? pot face înconjurul p?mântului pe oceane într-o corabie cu pânze. O încântare. Un vis." (Dacă a? fi citit cartea acum 6 luni, acest fragment nu ar fi fost atât de trist!)"

"M?nescu m? întâmpin? cu un zâmbet larg, îmi strânge mâna cu efuziune; se bucura, cic?, s? m?-ntânleasc? ?i deodat? face un gest, îl cheam? pe fotograful oficial ?i, luându-m? de dup? umeri ?i tr?gându-m? între el ?i Diori, zice în fran?uze?te:

-S? facem o fotografie de familie...

M-a trecut un fior, o n?du?eal? rece pe spinare: apare mâine în Scânteia o poz? cu Corneliu M?nescu, m?re?, triumfal, al?turi de un pre?edinte negru ?i de... Neagu Djuvara, de care poate-?i mai aduc aminte unii, c? a vorbit cu anii la Radio Europa Liber? ?i era anticomunist focos, ?i-?i vor zice: „?i ?sta s-a dat cu ei!...”

Atunci, ca o inspira?ie de Sus, mi-a pornit o mi?care a mâinii pentru a astupa obiectivul aparatului ?i, p?r?sindu-i pe M?nescu ?i pe Diori, am zis:

-Nu! Fotografiile-s numai pentru cei mari ai lumii!- ?i am ie?it din birou."

"...m? întrebam deodat?, înfiorat, dac? nu cumva perechea Nicolae ?i Elena Ceau?escu ?i ceata de lipitori care-i înso?ea nu erau ei adev?rata Românie, România profund?... Cei pe care-i ?tiam din c?r?i, cei care f?cuser? România în o sut? de ani, un Ion Câmpineanu, un Ion Ghica, un Nicolae B?lcescu, Vasile Alecsandri, Mihail Kog?lniceanu, Ion ?i Ionel Br?tianu, Titu Maiorescu, Take Ionescu, Titulescu, Gafencu-to?i ace?tia ?i atât?ia al?ii fuseser? ca o spum? de suprafa??, o spum? inconsistent? împr??tat? de vântul Istoriei. Ceilal?i sunt ?i au s? fie de-acum, în veci, adev?rata Românie... Ce i-am f?cut lui Dumnezeu pentru a primi această pedeaps?? Pe cei care se mir? de mirarea mea- ?i chiar se bucur? poate, îi vezi satisf?cu?i, îmbuibai, gra?i, obraznici, vulgari, îi vezi, pe la s?rb?tori, b?tându-se cu pumnii în piept ?i gargarisindu-se cu numele eroilor neamului, cu ?tefan cel Mare, cu Vlad ?epe?, ca ?i când ar fi urma?ii lor drep?i, când ace?tia, de s-ar putea scula din mormânt, pe to?i i-ar trage în ?eap?!"

"Fusesse mai cu seam? acea noapte, Noaptea de Înviere 1990. Prietenii la care ?edeam voiau s? mergem la biserica din cartier. Eu am vrut s? merg, de unul singur, la slujba de la Patriarhie. Îmi ziceam c? va fi cea mai solemn?, cu corul cel mai frumos... Era locul în care voiam s? m? reg?lesc, o clip?, cufundat în mul?ime. Urcând dealul Mitropoliei, eram îngrijorat, drumul era atât de slab luminat ?i nu urca nimeni al?turi de mine. Am în?eles de ce când am ajuns sus, în fa?a bisericii; lume mult? afar?, în t?cere, încercând s? asculte slujba. Venisem prea târziu. Mi-era ru?ine, ?i totu?i am f?cut ce nu îndr?znesc s? fac de obicei, încet-încet, dând bini?or coate, m-am strecurat în naos cam pân? la o treime. Altarul era luminat puternic. Descop?r c? erau reflectoarele televiziunii. Preo?i mul?i în fa?a altarului- nu vedeam decât vârful unei mitre- ?i era mai bine a?a. Corul cânta cu o însufle?ire impresionant?, sutele de lumân?ri creau o atmosfer? de miraj în dep?rtare. Sim?eam o tensiune a credincio?ilor, a tuturor, atât de evident?, încât parc? trecuse de la om la om, de era acolo o singur? suflare, un singur gând, ?i mi-am dat seama, vai!, c? era poate un gând p?gân, c? noi to?i, acolo, necunoscu?i unii de al?ii, dar parc? o singur? fiin??, noi nu pr?znuiam în noaptea aceea numai Învierea lui Cristos, noi serbam în acela?i timp în inimile noastre învierea neamului. Iar când, în lini?tea de mormânt, s-au auzit, sus, cuvintele lui Iisus: „Lua?i, mânca?i, acesta este trupul meu, carele pentru voi se frânge...", am v?zut pe tân?ra femeie de lâng? mine- era modest îmbr?cat?, dar figur? fin? de intelectual?, ochii no?tri nu se întâlniser?- acum nu ?tiu cum izbutise s? se ghemuiasc? jos, în aceea înghesuial?, g?sise loc s?-?i pun? ?i fruntea, ?i palmele la p?mânt-, am sim?it atunci un fior în spinare ?i, în fa?a acestei dovezi de adânc? smerenie, deodat? mi-au venit lacrimile ?i lumân?rile p?reau mii de stele; nu mai erau îns? lacrimi de întristare ?i de dezn?dejde, erau lacrimi de speran??, c?ci c?p?tasem într-o clipit?- cu acea intui?ie care n-are nevoie de justificare, c? izvor??te din adâncul incon?tient- certitudinea c? ?ara asta a mea nu se va mai putea pierde.

Cartea aceasta a fost impresionant?, minunat? ?i merit? s? fie citit?. Recomand ca de fiecare dat? când îi pierzi speran?a în ?ara noastr? s? cite?ti ultimul capitol din această carte.

Anca says

Am murit de râs când am citit unele p??anii ale autorului prin Africa: cum “boy”-ul lui ajunsese s? fie cunoscut sub numele Saley Djuvara, dar nu de la el venea pericolul, c? pân? la urm? o african? ?i-a botezat copilul Djuvara, ca s?-l onoreze pe fratele lui Neagu, iar un buc?tar, din admira?ie pentru nepoata lui, Sandra Djuvara Melone, ?i-a botezat copilul tot Djuvara (pentru c? nu i se n?scuse o fat? ca s?-i zic? Sandra), a?a c? acum se preumbl?, probabil, o gr?mad? de Djuvara prin Africa, f?r? nici o leg?tur? cu moldovalahul nostru pribeg :

<http://www.oviatubuna.ro/2014/02/neag...>

Anca Muresan says

Extraordinar? vigoarea scrierii domnului Djuvara. Mereu modest, curios ?i cu mult bun-sim?, devine pentru mine un reper moral, intelectual ?i spiritual. Génial!

Eli says

Neagu Djuvara î?i scrie amintirile deta?at si intim, a?a cum ar dialoga într-o ?uet?, cu câ?iva colocutori necunoscu?i dar interesa?i în cel mai înalt grad de experien?a lui. Memoria lui deap?n? selectiv întâmpl?rile pline de semnifica?ie ?i nara?iunea curge firesc, înainte ?i înapoi, ca într-o conversa?ie pl?cut?, atent prezidat? de el, ca unul dintre finii cunosc?tori ai condi?iei umane.

Dasein says

Ceea ce fascineaza in randurile acestei „epopei”, dincolo de talentul expunerii, este incredibilul rafinament, incredibila culatur? ?i incredibila fine?e a omului pe care, cu regret, imi este greu sa il integrez în rândul concet??enilor no?tri contemporani mai „celebri” ?i mai promova?i. Dl. Djuvara apare ca un personaj din timpuri imemoriale ce nu-?i mai reg?sesc ecoul în societatea de ast?zi, dar care sper sa fi caracterizat, la un moment dat, poporul român, pentru ca în acest caz avem speran?a c? ceea ce vedem în jurul nostru nu reprezinta un stadiu „atavic, ireversibil” a?a cum exprima autorul spre finalul c?r?ii.

Amintirile din pribegie te fac sa visezi cu ochii deschi?i la peisajele Nigerului, insa, in acela?i timp ofer? o perspectiv? inedit?, vie, asupra unui stat situat în cu totul alte coordonate, precum ?i o compara?ie pertinent? a sistemelor africane cu cele europene. Cartea ne dezvaluie si o parte din serviciile aduse de autor statului român, servicii care nu sunt recunoscute ?i prezentate ca atare în alte surse.

Florin says

It's an incredible journey that emphasises the multiculturalism in which Neagu Djuvara has lived in. It's a pleasure to read, although some of his opinions are not shared with the reader, one can not deny the interesting facts he so nicely describes. There are multiple points in which it is clear that the author has done his best(and this he writes with modesty) to understand the context in which he lived and the people he has met. As a reader you find yourself admiring his way of thinking, if not his opinions.

Alexandra Anghel says

Acest domn se exprim?, scrie, ?i, din ceea ce r?zbate aici, face dovada c? ?i gânde?te frumos în por?ii mari de bun sim?, un bun sim? dus pân? aproape de nobila umilin??. Toate verbele se cade s? fie puse la trecut, îns?, sper s? r?mân? o voce vie ?i un exemplu de personalitate româneasc?.

Dana Ilie says

"How could such a sparkle coexist with such dirt - physical and moral? We are probably from a soil with too much dung - but maybe that's why they grow beautiful flowers here." - Amintiri din Pribegie / Memories from Exile

Neagu Djuvara was a historian, diplomat, philosopher, journalist and Romanian novelist.

Neagu Djuvara put the spotlights on historie but in a light way. Is a funny, realistic and sincere story. Until now I admire the author from distance for his gentleman look, like academician Balaceanu Stolnici. Men like this are very rare.

Now that I have read hes book I have another opinion, Djuvara has no gentleman look, it has the essence of a gentleman. A great character and a great storyteller. I even liked the "disorderly order" in which he told aspects of his life, it was not all chronological.

Mirela says

Umor si fina autoironie. Suisuri si coborasuri, bucurii si zbucium interior.

“E noapte târziu. M-am trezit ?i nu mai pot adormi. Climatizorul zbârnâie sup?r?tor, ?i totu?i nu-i destul de r?coare. Sunt gol sub cearceaf? îl înl?tur... Atunci, mi-e frig... De ce e sl?b?nogul de la po?t? mai aproape de Dumnezeu? Ce r?u am f?cut? De ce sunt pedepsit? Dac? Dumnezeu ?tie toate, ?i tot trecutul, ?i tot viitorul, înseamn? c? ?tie c? voi alege eventual s? fac r?ul. Sunt dar? eu de vin? atunci? Ba Dumnezeu îmi poate chiar întinde curse, nu-i a?a? Nu te rog eu zilnic, Doamne, „?i nu ne duce pe noi în ispit?”?... Cum adic?? Tu, care e?ti cuno?tin?a toat?, Tu, care e?ti Binele absolut, Tu m? po?i îmbia pe mine s? gre?esc? Nu pot s? cred! Poate c? bie?ii evangheli?ti, care, afar? de Luca, trebuie c? vorbeau în grece?te un fel depidgin english, un fel de petit-negre, au tradus gre?it cuvintele din arameean? sau din ebraic? ale lui Iisus... Nu m? poate duce Dumnezeu în ispit?... S? dorm, s? dorm! (M? acop?r iar??i). Bucur?-te, Fecioar?, cea plin? de har, Domnul este cu tine. Binecuvântat? e?ti între toate femeile, ?i Iisus, rodul pântecului t?u, e binecuvântat... Preasfânt? N?sc?toare de Dumnezeu, miluie?te-ne pre noi... Bucur?-te, Fecioar?... Opre?te! Cum po?i crede în asemenea basme? Ba s? te ?i rogi cu ele, ca ?i când ar avea vreo virtute magic?... Absurd: un înger care-i vorbe?te Myriamei lui Iosif din Nazareth... ?i cine raporteaz? aceast? viziune a ei?... De altfel, avem dou? gre?eli de traducere în chiar primele dou? cuvinte!... „Bucur?-te”. Ne închipuim c? îngerul îi spune M?riei s? se bucure... când nu e, de fapt, decât traducerea literal? a salutului grecesc obi?nuit, hairete, salut banal, care vrea doar s? redea salutul evreiesc ?alom... ?i de ce am pus „Fecioar?”, în loc de „M?ria”? Desigur, nu nevinovat. Versiunea latin? e probabil mai aproape de original: Ave M?ria... Un fel de „Ziua bun?, M?rie!”... Nu-mi place de Luca, doftorul ?la sirian, care a adunat fel de fel de pove?ti ?i a mai ?i vrut s? le me?te?ugeasc? frumos... Nu mai cred în nimic... De a? putea s? dorm. Dormi! Dormi! Unu, doi, trei, patru... zece... o sut?...”

Mihnea Boianiu says

Desi citisem cateva carti ale lui Djuvara, am fost total impresionat de vasta sa experienta de viata si de participarea activa in mai multe evenimente istorice. Este probabil unul dintre cei mai rafinati scriitori contemporani. Si cu toate ca in carte exista si multe intamplari banale ale existentei, Djuvara isi arata dibacia de mare povestitor si romancier.

Corina Moisei says

<http://matricea.ro/neagu-djuvara-amin...>

<http://matricea.ro/recenzie-volumul-d...>
